

peliculă de toamnă

Anisoara Iordache

poetului KABIR

noaptea târziu,
lupii trag-
de poalele brodate-ale cămeșii,
luna.

în fuiorul de borangic, de pe gard,
vântul
nu mai găsește cărarea.

lângă topor,
oaia albă
cutreieră în somn galaxiile-
"vremea va fi bună!"
gândesc ciobanii.

descălțate,
stelele
prinse în horă,
zdrobesc boabele de struguri;
un miros dulce de must
îmbată crizantemele.
stropii de ploaie
gonesc la vale
roțile de foc.
pietrele se ciognesc;
scânței intensifică muzica cosmosului.

în bucuria neasemuită
de a însămânța cuvântul,
toamna
strălucește-n poeme.

„numai cei ce o trăiesc o cunosc”-
a șoptit țesătorul.